

Petek Oteli

Yavuz DEMİRKIRAN

Petek Oteli

Yavuz DEMİRKİRAN

Güneşli bir çayırın ortasında dev bir petek vardı. Yüzlerce küçük, altı kenarlı odası vardı; hepsi altın rengi ve tatlı kokuluydu. Burası Petek Oteli'ydi ve arı Bella onun işletmecisiydi. Gök mavisi bir önlük giyer, bir anteninde minik kırmızı bir fiyonk taşırdı. Her sabah polen yastıklarını kabartır, balmumu zeminleri parlatırdı.

Bella ayırın drt bir yanından gelen konukları karřılamayı ok severdi. Onları odalarına gtrrken yuvarlak kara gzleri ıřıldardı. 'Petek Oteli'ne hoř geldiniz!' diye sevinle vızıldardı. 'Kendinizi evinizde hissedin.' Kapının yanında her zaman kk bir taze nektar kabı bulundururdu. Konuklar yakından ve uzaktan gelirdi ve Bella her birine kendini zel hissettirirdi.

Bir gün Daisy adında utangaç bir uğur böceği geldi. Minik sarı bir sırt çantası ve küçük yeşil bir yaprak şapka takmıştı. 'Uzun bir yol geldim,' diye fısıldadı Daisy. 'Bir odanız var mı?' Bella sıcacık gülümsedi. 'Elbette! Size özel en rahat odamız var.' Daisy'yi yumuşak yosun yataklı, sıcacık küçük bir hücreye götürdü.

Çok geçmeden daha çok yolcu görüldü. Flick adında neşeli bir kelebek mor bir çantayla kanat çırparak geldi. 'Ne güzel bir otel!' dedi. 'Misafirperverliğiniz hakkında çok şey duydum.' Bella ona papatya tarlasına bakan bir oda verdi. Flick odayı çok sevdi ve bütün arkadaşlarına anlatacağına söz verdi. Bella küçük oteliyle gurur duydu.

Ertesi sabah çayır heyecanla vızıldıyordu. Harika Petek Otel'i'nin haberi yayılmıştı. Yolcular her yönden geliyordu: böcekler, güveler ve hatta yorgun bir ateş böceği. Bella hepsini gülümseyerek karşıladı. Ama gün ilerledikçe otel dolmaya başladı. Odalar hızla azalıyordu ve Bella endişelenmeye başladı.

Öğleye doğru lobi konuklarla dolup taşıyordu. Daisy odasından dışarı baktı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Ne çok yolcu!' dedi. Flick endişeyle kanat çıırttı. 'Hepsi nerede uyuyacak?' Bella etrafına bakındı. Bütün odalar dolmuştu ve daha fazla konuk gelmeye devam ediyordu. Kimseyi geri çevirmek istemiyordu ama artık hiç yer kalmamıştı.

Bella'nın kanatları sarktı. 'Eyvah,' diye vızıldadı. 'Onları geri gönderemem. Ama başka odam da yok.' Düşündü, düşündü ama bir çözüm bulamadı. Konuklar yorgun ve endişeli görünüyordu. Bella'nın midesinde bir düğüm oluştu. Yardıma ihtiyacı vardı ama kimden isteyeceğini bilmiyordu. Sonra Büyükbaba Buzz'ı hatırladı.

Bella, Büyükbaba Buzz'ın sıcacık köşesine uçtu. Yaşlı arı, yuvarlak tel gözlükleri ve kahverengi örgü atkısıyla bir petek çıkıntısında oturuyordu. 'Büyükbaba,' dedi Bella, 'otel doldu ve daha fazla konuk gelmeye devam ediyor! Ne yapmalıyım?' Büyükbaba Buzz gözlüklerini düzeltti ve bilgece gülümsedi. 'İşçi arılardan yardım iste,' dedi. 'Birlikte yeni odalar inşa edebilirsiniz.'

Bella hızla otele döndü ve bütün işçi arıları çağırdı. 'Arkadaşlar,' dedi, 'çok konduğumuz var ama yeterli odamız yok. Daha fazla oda yapmama yardım eder misiniz?' İşçi arılar heyecanla vızıldadı. 'Evet! Bunu yapabiliriz!' diye bağırdılar. Balmumu toplayıp çalışmaya hazırlandılar. Bella'nın içinde bir umut kıpırtısı belirdi.

İşçi arılar telaşlı bir sıra oluşturdu. Bazıları balmumu çiğnedi, bazıları onu kusursuz altı kenarlı odalara dönüştürdü, diğerleri duvarları düzeltti. Bella birinden diğerine uçup onları yüreklendirdi. 'Harika iş! Devam edin!' diye vızıldadı. Daisy ve Flick hayranlıkla izledi. Petek büyüdüğüçe büyüdü. Yeni odalar sanki sihirle belirdi; her biri düzenli ve sağlamdı.

Akşama doğru yeni odalar hazırды. Her bir konuk için yer vardı. Flick pırıl pırıl yeni bir odaya uçtu. 'Bu harika!' diye haykırdı. Daisy yosun yatağında zıpladı. 'Kendimi evimde gibi hissediyorum.' Diğer yolcular da sevinçle vızıldayıp cıvıladı. Bella'nın yüreğı mutlulukla doldu. Herkesin uyuyacak bir yeri vardı.

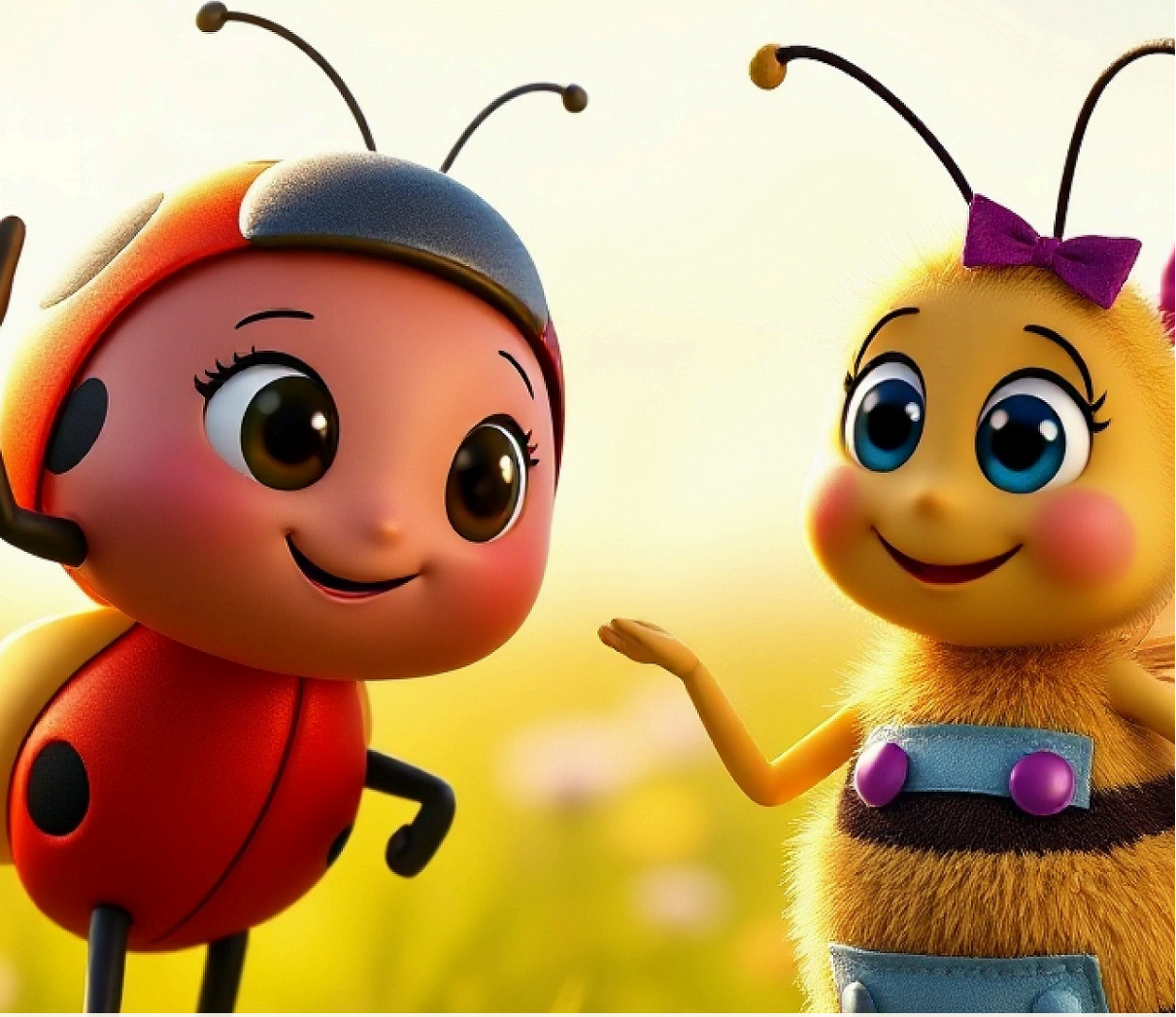
Büyükbaba Buzz bitmiş oteli görmeye geldi. Bastonuna yaslanıp gülümsedi. 'Görüyor musun Bella? Takım çalışması her şeyi mümkün kılar.' Bella başını salladı. 'Teşekkürler Büyükbaba. İşçi arılar olmadan bunu başaramazdım.' Otel artık iki kat büyümüştü ve akşam ışığında pırıl pırıl parlıyordu. Bütün konuklar bir teşekkür partisi için toplandı.

O gece Petek Oteli sıcaklıkla ısıldadı. Konuklar hikâyeler ve nektar paylaştı. Daisy ve Flick arkadaş oldu. 'Bu şimdiye kadarki en iyi otel,' dedi Daisy. 'Ve en nazık olanı,' diye onayladı Flick. Bella bütün mutlu yüzlere baktı. Nezaketin ve takım çalışmasının bir sorunu bir kutlamaya dönüştürdüğünü fark etti.

Ertesi sabah Bella işçi arılara yeniden teşekkür etti. 'Günü kurtardınız!' dedi. İşçi arılar gururla vızıldadı. 'Yardım etmekten mutluyuz,' diye yanıtladılar. O günden sonra Bella arkadaşlarına her zaman güvenebileceğini bildi. Otel konukları ağırlamaya devam etti ve her ziyaretçi kendini aileden biri gibi hissetti. Petek Oteli bir sevinç ve işbirliği yeri.

Harika otelin haberi daha da uzaklara yayıldı. Daha çok yolcu geldi ama Bella hiç endişelenmedi. Takım çalışması ve nezaketle her şeyin mümkün olduğunu biliyordu. Daisy ve Flick el sallayarak vedalaştı ve geri döneceklerine söz verdi. 'Misafirperverliğinizi herkese anlatacağız!' diye seslendiler. Bella da el salladı; kırmızı fiyongası sallanıyordu. Otel, sırada ne olursa olsun hazırды.

Ve böylece Petek Oteli gelişip serpildi. Bella yardım istemenin bir bilgelik işareti olduğunu öğrendi. İşçi arılar birlikte inşa etmenin eğlenceli olduğunu öğrendi. Ve her konuk, sıcak bir karşılamamanın ve rahat bir odanın herkesi evinde hissettirebileceğini öğrendi. Güneşli çayırdaki petek, altın bir dostluk feneri gibi parlıyordu.